DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 6. | Katowice, dnia 5 kwietnia 1934 r. | Rok II.

TREŚĆ

POCZTA.

35.

Przesyłki urzędowe z opłatą przerzuconą na adresata.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22. III. 1934 r. No. PW. 400 12 wyjaśnia się, iż § 63 pkt. 11 przepisów ruchu do ordynacji pocztowej II. P. 4 i pkt. 11 części II. przepisów wykonawczych do § 218 ordynacji pocztowej II. P. 3 **nie mają zastosowania do urzędowych przesyłek listowych,** co do których obowiązują postanowienia § 7 rozporządzenia z dnia 22 lipca 1933 r. o urzędowych przesyłkach listowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 18 poz. 74), jako rozporządzenia późniejszego. W wypadku więc odmowy adresata uiszczenia opłaty za urzędowy list za dowodem doręczenia z opłatą przerzuconą na adresata, należy w myśl § 318 pkt. 3 i § 327 pkt. 1 ordynacji pocztowej (II. P. 3) i powołanego wyżej § 7 rozporządzenia z 22 lipca 1933 r., zwrócić list nadawcy bezpłatnie.

No. P. P. 400 z dnia 26 marca 1934 r.

36.

Kolportaż „Łącznika Pocztowego".

Stwierdzono, że odezwa Dyrekcji w sprawie kolportażu „Łącznika", zamieszczona w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów No. 15 z 1933 r. poz. 107 pkt. 6, odniosła tylko częściowy skutek, gdyż tylko niektóre urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne odpowiedziały na nią wybitnem zwiększeniem ilości comiesięcznie sprzedawanych tam egzemplarzy „Łącznika", w innych wyniki pod tym względem uległy tylko nieznacznemu polepszeniu, natomiast w pozostałych i to często w niektórych z większych i największych urzędów i agencyj — zauważono albo zupełny brak poprawy, albo też nawet pogorszenie poprzedniego stanu.

Jak z jednej strony Dyrekcja uważa za nieodzowne wyróżnić przez podanie do ogólnej wiadomości — te urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, u których w największej mierze

znalazła oddźwięk wyżej wspomniana odezwa, tak z drugiej strony zaznacza, że w przyszłości również wymieni publicznie te urzędy i agencje, które czyto z oporu, czyteż z opieszałości ich personelu — swemu zadaniu w tym kierunku nie odpowiedziały całkowicie, lub też odpowiedziały niedostatecznie.

Oznajmia się zatem, że wprost zadziwiający rezultat wykazał i dlatego na szczególne wyróżnienie zasługuje urząd pocztowo-telegraficzny **Imielin,** który doszedł do 600 - 700 miesięcznie sprzedawanych egzemplarzy, bijąc w ten sposób wyniki wszystkich innych urzędów i agencyj.

Poważną poprawę swych wyników wykazały ponadto: urzędy pocztowo-telegraficzne IV kl. Wełnowiec (370 egz.) i Katowice 4 (350 egz.) oraz agencje pocztowe Świętochłowice 2 (ponad 100 egz.) i Wisła Wielka (50 egz.) mierną zaś — urzędy pocztowe I. kl Katowice 1 (około 2500 egz. i urząd pocztowo-telegraticzny Król-Huta 1 (2000 egz.), oraz agencja pocztowa Łaziska Średnie (60 egz.).

Powyższe wyniki są ponownym i niezbitym dowodem tego, że sprawdzianem zainteresowania się danego urzędu (agencji) sprawą i wysiłków poniesionych w jej interesie, jest intenzywność wzmagania się popytu na „Łącznik“ w wymienionych miejscowościach, wywołana energiczną, umiejętną i skuteczną propagandą ze strony odnośnego personelu pocztowego, z pp. Naczelnikami tych urzędów i Kierownikami agencyj na czele.

Na dotychczasowym, lecz wybijającym się ponad zwykłą miarę — poziomie, pozostały inne z urzędów i agencyj, wymienionych w pkc. 6 ust. 3 wyżej przytoczonej odezwy, a w szczególności pierwszy wśród nich urząd pocztowo-telegraficzny III. klasy Szopienice (500 egz.), ponad urzędy pocztowo-telegraficzne IV. klasy Chorzów (300 egz.) V klasy: Chropaczów (250 egz.), Dąbrówka Mała (ponad 200 egz.) i Kopalnia Emy (200 egz.), oraz agencje pocztowe: Giszowiec, Podlesie i Szeroka (po 50 egz.).

Dyrekcja przeto oczekuje z zainteresowaniem dalszych postępów akcji, a przy następnej sposobności znów je ogłosi.

No. P. P. 770 z dnia 24 marca 1934 r.

37.

Dozwolone zapasy w znaczkach.

Zostało stwierdzone, że niektóre urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne zatrzymują za wysokie zapasy znaczków pocztowych, ubezpieczeniowych, stemplowych, kartek widokowych, blankietów P. K. O. i wszelkich druków płatnych.

W związku z powyższem zarządza się, by urzędy i agencje w których obecne dozwolone zapasy są za wysokie, przedstawiły Dyrekcji stosowny wniosek na zmniejszenie dozwolonych zapasów, przy podaniu kwot uzyskanych za sprzedane znaczki w ostatnich trzech miesiącach.

Zauważa się, że dozwolone zapasy winny zasadniczo mieścić się w ramach najwyżej półtora — do dwumiesięcznego zapotrzebowania znaczków.

Jednocześnie poucza się, by urzędy i agencje unikały zatrzymywania wysokich zapasów znaczków i druków płatnych w szczególności w miesiącach słabego ruchu i na ten czas zamawiały mniejsze ilości znaczków — niedochodzące do wysokości dozwolonych zapasów.

Do powyższego należy bezwzględnie stosować się.

No. P. K. 10 z dnia 10 marca 1934 r.

TELEGRAF I TELEFON.

38.

Ruch telefoniczny między Polską a okrętami na morzu.

W zarządzeniu z dnia 7 listopada 1931 r. Nr. 5810/11 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 21 z 1931 r. poz. 164) w sprawie służby radjotelefonicznej między Polską a statkami transatlantyckiemi należy w ustępie pod 1) dopisać statki: Aquitania, Berengaria i Caledonia a skreślić statek: Leviathan.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. TE 205 z dnia 6 marca 1934 r.

39.

Ruch telefoniczny między Polską a Brazylją.

W uzupełnieniu zarządzenia z dnia 5. I. b. r. Nr. TE 205 (Dz. Zarz. Dyr. P. i T. Nr. 1 z 1934 r. poz. 7) rozszerza się ruch telefoniczny między Polską a Brazylją na następujące miejscowości w stanie Sao Paulo: Bauru, Guarantan, Ibate, Judiai, Lins, Louveira, Pirajui, Rocinha, Sao Carlos, Tibirica i Verzea.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. TE 205 z dnia 6 marca 1934 r.

ADMINISTRACJA.

40.

W sprawie osobistych interwencyj w Ministerstwie Poczt i Telegrafów.

Coraz częściej zdarzają się wypadki, że pracownicy pocztowi zgłaszają się osobiście w Ministerstwie Poczt i Telegrafów w sprawach, wynikających ze stosunku służbowego.

Tego rodzaju postępowanie, zmierzające do omijania drogi służbowej jest niedopuszczalne.

Wobec tego, zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. B. P. 20 z dnia 16. III. b, r. zarządzam:

Pracownik, zamierzający zwrócić się osobiście do Ministerstwa Poczt i Telegrafów z prośbą lub zażaleniem w sprawie wynikającej ze stosunku służbowego, winien uprzednio uzyskać na to moje pisemne zezwolenie.

Zezwolenie to winien pracownik przedstawić przy zgłoszeniu się w Ministerstwie Poczt i Telegrafów,

Pracowników, postępujących wbrew niniejszemu zarządzeniu pociągnę do odpowiedzialności służbowej.

Równocześnie przypominam postanowienia § 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników państwowego przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon.

No. AP. 10 I z dnia 23 marca 1934 r.

41.

Broń w urzędach dla celów służbowych.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów No. BO. 83 z dnia 23. I. b. r. będzie mógł uzyskać personel pocztowy, zatrudniony w działach służby narażonych na niebezpieczeństwo groźnego zamachu na dobro pocztowe, — zaświadczenia, celem zwolnienia od opłat pozwoleń na broń palną.

Zaświadczenia, przewidziane w art. 22 ust. 6 prawa o broni, amunicji i materjałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 807), w celu zwolnienia od opłat pozwoleń na broń, wydawanych urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym dla obrony osobistej lub w związku z wykonaniem obowiązków służbowych mogą być wydawane jedynie:

1) inspektorom okręgowym,
2) naczelnikom urzędów,
3) pracownikom zatrudnionym w dziale kasowym,
4) doręczycielom, wypłacającym lub inkasującym pieniądze,
5) doręczycielom paczek lub przesyłek wartościowych.

Zaświadczenie na otrzymanie bezpłatnych pozwoleń na broń wydają na prośbę zainteresowanych: inspektorom okręgowym i naczelnikom urzędów — Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów, kategorjom zaś wymienionym pod 3—5 — naczelnicy urzędów.

Wymienione zaświadczenia mogą być wydawane jedynie po stwierdzeniu, wynikającej z pełnionych przez petenta obowiązków służbowych, koniecznej potrzeby posiadania lub posiadania i noszenia broni. Zaświadczenia te dotyczyć mogą tylko takiego rodzaju i takiej ilości broni, która jest istotnie uzasadniona powyższą potrzebą.

W związku z powyższem zestawią Urzędy wykazy pracowników, wymienionych wyżej pod 3—5, którym ze względu na charakter służby powinna być broń wydana, oraz uzasadnią szczegółowo tę konieczność.

Wykazy te przedstawią urzędy Dyrekcji Poczt i Telegrafów do zatwierdzenia do dnia 15 kwietnia b. r.

Równocześnie ujmą urzędy w ramy instrukcji domowej ścisłe przepisy odnośnie ewidencji, wydawania, sposobu przechowania i konserwacji oraz zwrotu po służbie broni i amunicji.

Zasadnicze wytyczne do ułożenia tej instrukcji znajdą naczelnicy urzędów w Przepisach II. P. 8 § 51 w punktach 18, 19, 20, których główne postanowienia dadzą się w tej sprawie zastosować.

Odpis tej instrukcji należy tu nadesłać łącznie z wykazem.

Zauważa się, że zarządzenie niniejsze dotyczy w równej mierze broni, jaką pracownicy zostali, lub ewtl. zostaną obdzieleni z urzędu, jak również broni, stanowiącej własność prywatną pracownika, o ile ta broń ma służyć do obrony osobistej w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych.

No. AP. 160 z dnia 20 marca 1934 r.

42.

W sprawie legitymacyj kolejowych.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 7 lutego 1934 r. No. BP. 227 i stosownie do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 22. XII. 1933 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ulgach dla funkcjonarjuszów państwowych przy przejazdach kolejami państwowemi, zarządzam:

1. Z ulg przy przejazdach kolejami państwowemi korzystać mogą pracownicy państwowego przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon:

a) stali — prowizoryczni — praktykanci, których stosunek służbowy opiera się na rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników państwowego przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon,

b) kontraktowi, z którymi zawarto umowy na czas nieograniczony — w tem również agenci pocztowi,

c) żony pracowników wymienionych wyżej w punktach a) i b),

d) pozostający w stanie spoczynku.

2. Ulgi nie przysługują:

a) pracownikom kontraktowym, z którym zawarto umowy na czas krótki, w umowie oznaczony,

b) pracownikom pomocniczym, wynajętym i wynagradzanym przez funkcjonarjuszów Poczty, Telegrafu i Telefonu z ryczałtów manipulacyjnych, kredytów rzeczowych na utrzymanie czystości, dodatków na posłańca w agencjach pocztowych oraz opłacanych przez abonentów telefonicznych,

c) żonom emerytów,

d) żonom separowanym, gdy na separowanym małżonku nie ciąży obowiązek alimentacji.

3. Osoby wymienione w ustępie pierwszym, punkty a—d płacą za przejazdy kolejami państwowemi:

a) na linjach normalnotorowych — należność według tabeli 6-tej taryfy osobowej, stosowanej przy przejazdach kolejami państwowemi, obowiązującej od 1. I. 1934 r., (t. j. 50% od stawek taryfy osobowej, obowiązującej do dnia 31. XII. 1933 r.).

b) na linjach wąskotorowych: połowę normalnych opłat.

4. Prawo do ulgi przysługuje przy przejazdach pociągami osobowemi i pośpiesznemi w klasach I, II i III, wybór klasy jest dowolny' niezależny od posiadanej grupy uposażenia.

5) Korzystanie z ulg uzależnione jest od przedstawienia przy kasie biletowej i organom kontrolnym w pociągu legitymacji z fotografją.

6. Wzór legitymacji dla pracowników stałych pozostaje niezmieniony, t. j. dotychczasowa legitymacja służbowa.

Natomiast pracownikom prowizorycznym, praktykantom, kontraktowym (agentom) i żonom pracowników wydane będą legitymacje tymczasowe.

7. Pracownik, chcąc uzyskać legitymację tymczasową dla siebie lub swej żony winien przedstawić Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w drodze służbowej podanie, do którego dołączyć należy jedną fotografję wymiarów około 6x7. 5 cm. Fotografja winna być sporządzona bez nakrycia głowy i zaopatrzona, przed wręczeniem jej w obecności naczelnika urzędu, czytelnym własnoręcznym podpisem osoby fotografowanej. Legitymacje urzędowe i tymczasowe ważne są do końca tego roku kaledarzowego, w którym zostały wystawione. Ważność legitymacji może być przedłużona na okres dalszego roku kalendarzowego, jednak nie więcej jak:

a) cztery razy w odniesieniu do legitymacji urzędowych,

b) jeden raz „ „ „ „ tymczasowych.

Prawo przedłużenia ważności legitymacyj urzędowych i tymczasowych przysługuje:

a) naczelnikowi urzędu - odnośnie legitymacji podwładnych mu pracowników i ich żon.

b) Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów odnośnie wszystkich innych pracowników, a w szczególności odnośnie legitymacji naczelników urzędów i żon naczelników.

9. Posługiwanie się legitymacją podniszczoną (podartą lub poplamioną) albo nieważną jest wzbroniona.

Legitymacje takie należy przedstawić Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w drodze służbowej. Również należy donieść niezwłocznie Dyrekcji o każdym wypadku zagubienia lub kradzieży legitymacji oraz w razie uzasadnionego podejrzenia, że osoba, której dokument legitymacyjny utracił swą ważność, używa go bezprawnie nadal, lub gdy osoba nieuprawniona posługuje się ważną legitymacją osoby innej.

10. Do wydawania duplikatów legitymacyj upoważniona jest Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów. Duplikat będzie wydany za zwrotem kosztów nowej legitymacji i kosztów ogłoszenia. Ogłoszenie winno być zamieszczone:

a) w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Poczt i Telegrafów - odnośnie legitymacyj wszystkich rodzajów, a ponadto

b) w jednem z pism codziennych — odnośnie legitymacyj tymczasowych.

Opłata ad a (wynosi 1.50 zł., ad b) będzie w każdym wypadku podana.

11. W razie rozwiązania stosunku służbowego, winien naczelnik urzędu odebrać od pracownika (ewentualnie także od jego żony) legitymację i przesłać do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów. W wypadkach odmowy lub oporu należy zwrócić się do organów bezpieczeństwa.

12. W razie przeniesienia do innego okręgu dyrekcyjnego winien pracownik przedstawić legitymację swej nowej władzy, która zwróci ją właściwej Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów, a wzamian wystawi i wyda pracownikowi legitymację nową.

13. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Katowicach.

No. AP. 36 z dnia 23 marca 1934 r.

OBWIESZCZENIA.

Komunikat Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

W ubiegłym miesiącu ponownie stwierdzono fakt, świadczący ujemnie o obowiązkowości pracowników służby wykonawczej.

Mianowicie depeszowy, doręczający w dniu 16 lutego b. r. telegramy, wbrew obowiązującym przepisom, pozostawił telegram u dozorcy domu zamiast doręczyć go osobiście adresatowi, skutkiem czego adresat otrzymał wspomniany telegram z dwudniowem opóźnieniem.

Ponieważ tego rodzaju uchybienia w służbie godzą w interesy zarówno publiczności jak i przedsiębiorstwa i podrywają zaufanie do Instytucji Pocztowej, przeto z polecenia Pana Ministra winny niedbalstwa pracownik został zwolniony ze służby.

Nr. TE 1062 z dnia 15 marca 1934 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacynyj)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, II. p. pokój Nr. 14.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	**półroczna 2 zł. 40 gr.**	**kwartalna 1 zł. 20 gr.**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P K. O. № 300.516

„Drukarnia Śląska“ Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 220-14. **Cena 20 gr.**